

μαθητῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ, ἀείποτε ἐφηρμόσθη ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, μέχρι δὲ πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων οὐδεὶς Μουσουλμάνος ἐτόλμα ἐν Τουρκίᾳ νὰ σκεφθῆ τὸ ἐναντίον ἔχων ἔναυλον εἰς τὰ ὅσα τὴν φοβερὰν ἀρὰν τοῦ Χαλίφου Ὁμάρ Φαρούκ καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς Συνόδου τῶν συντρόφων τοῦ Προφήτου ἐν τῇ Συνθήκῃ τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ 637.

«Ὅστις ἐκ τῶν πιστῶν ἀναγνώσῃ τὸν παρόντα ἡμέτερον Ὁρισμὸν καὶ παραβῆ αὐτὸν, θὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως παραβάτης τῆς Διαθήκης τοῦ Θεοῦ καὶ μισήτος τοῦ ἡγαπημένου αὐτοῦ Ἀποστόλου.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον:

Τὸ ἔργον τοῦ Πορθητοῦ.

ΤΟΜΟΣ

συστάσεως Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Ἀμερικῇ
Βορείῳ καὶ Νοτίῳ.

Τῶν ὀρθοδόξων παροικιῶν τῶν ἔξω τῶν κανονικῶν ὁρίων ἐκάστης τῶν ἐπὶ μέρους Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν εὐρισκομένων τὴν ποιμαντικὴν διακυβέρνησιν τῷ Ἀγιοτάτῳ Ἀποστολικῷ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ αἱ κανονικαὶ διατάξεις καὶ ἡ διὰ τῶν αἰῶνων πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας ἀναγράφουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν Βόρειόν τε καὶ Νότιον ὀρθόδοξοι παροικίαι, ἀσύντακτοί τῶς καὶ ἀσυγκράτητοι, ἐστὶ δ' ὅπου καὶ ἐν ἀποκλίσει ἀπὸ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν Πατέρων κανονικῆς τάξεως διατελοῦσαι, ἐκρίθησαν δεόμεναι ἐκκλησιαστικῆς νομοθετικῆς προνοίας, πρὸς τὸ «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γίνεσθαι», κατὰ τὴν τοῦ μακαρίου Παύλου ἐντολὴν, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερίτων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, συνοδικῶς περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης διασκεψάμενοι, ἔγνωμεν τὰς ὀρθοδόξους ταύτας [παροικίας εἰς μίαν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν συναγαγεῖν, τίτλον μὲν Ἀρχιεπισκοπῆς φέρουσαν, εἰς ἐπισκοπικὰς δὲ δικαιοδοσίας ὑποτεμνομένην, ἐν ἔξαρτήσῃ δὲ κανονικῇ ἀπὸ

τοῦ Ἀγιοτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὡς μία τῶν αὐτοῦ Μητροπόλεων διατελοῦσαν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συνοδικῶς ἀποφαινόμενοι ὀρίζομεν ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν πάσαι αἱ ἐν Ἀμερικῇ Βορείῳ καὶ Νοτίῳ εὐρισκόμεναι ὀρθόδοξοι παροικίαι καὶ οἰαιδήτινες ὀρθόδοξοι ἐκκλησιαστικαὶ συσσωματώσεις αἵ τε νῦν ὑφίστάμεναι καὶ ἐν τῷ ἐφεξῆς χρόνῳ ἰδρυθησόμεναι γνωρίζονται ὡς μέλη σώματος ἑνός, ὅπερ ἐστὶ ἡ «Ὀρθόδοξος Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου».

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δὲ αὕτη, μία οὖσα τῶν Μητροπόλεων τοῦ Ἀγιοτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν δεκάτην πέμπτην θέσιν ἐν τῷ Συνταγματικῷ κατέχουσα, θεμελιούται μὲν ἐπὶ τῶν δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων τῆς Μιᾶς Ἀγίας Ὀρθοδόξου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διακρατεῖ δὲ στενὸν τὸν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ Μητροπόλεις, σύνδεσμον, ἡρμοσμένη πρὸς αὐτὸν ὡς μέλος ζῶν πρὸς κεφαλὴν σώματος ζῶντος.

Διὰ τὴν ἀνάγκην δὲ πληρεστέρας ποιμαντορικῆς ὑπὲρ τοῦ περιουσίου λαοῦ προνοίας καὶ ἐπαρκεστέρας ἐπιτοπίου ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἢ ὅλη Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπαρχία, ταῦτον εἰπεῖν ἢ τῆς ὅλης Ἀρχιεπισκοπῆς περιφέρεια, ὑποτέμνεται εἰς ἐπισκοπικὰς δικαιοδοσίας ἐχούσας τὸν ἴδιον αὐτῆς ἐκάστην ἐπίσκοπον, τοιαύτας δὲ συνιστῶμεν ἐν τῷ παρόντι τέσσαρας, ἧτοι τὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ ὡς ἐνὸς τῶν ἐπισκόπων θεωρουμένου, περικλείουσιν ἀπαραιτήτως τὰς πόλεις Φιλαδέλφειαν τῆς Πανσυλβανίας καὶ Οὐασινγκτῶνα τὴν ἑδρὰν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μετὰ ταύτην δὲ τὰς ἐπισκοπὰς Σικάγου, Βοστώνης καὶ Καλλιφορνίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν Ἐπισκόπων συγκροτοῦσι Σύνοδον Ἐπαρχίας συνεργουμένην ἀπαραιτήτως δις τοῦ ἐτους πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ κατὰ τὸ φθινόπωρον, κατὰ τὴν διάταξιν τῶν σχετικῶν κανόνων, ὅπου ἂν ὀρίσῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἐχει δὲ ἡ Σύνοδος αὕτη πάσας τὰς ἐξουσίας καὶ τὰς εὐθύνas, ὅσας οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας ἀναγράφουσι, δοσίλογος οὕσα ἐνώπιον τῆς περὶ τὸν Πατριάρχην Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῆς ἐστὶ τὸ ψηφίζειν τὸν τε Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Ἐπισκόπους ἐν περιπτώσει χηρείας τῶν θρόνων, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν εὐδῆλον ὅτι τῶν πρώτων κανονικῶν ποιμένων ἐξ ἀποφάσεως τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας Συνόδου, ὑποβάλλουσι δὲ τὴν ψήφον πρὸς ἐγκρισιν τῷ Πατριάρχῃ, ὃς καὶ χειροτονεῖ μὲν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐκδίδωσι δὲ ἄδειαν πρὸς χειροτονίαν τῶν Ἐπισκόπων. Προβάλλονται δὲ τῇ ψήφῳ τῆς Συνόδου οἱ διὰ τὸν χηρευόμενον θρόνον ψηφιστέοι ὑπὸ τῆς μονίμου ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀποτελουμένης Συνελεύσεως τῆς χηρευούσης Ἐπισκοπῆς, λαμβανόμενοι ἐκ καταλόγου τῶν εἰς ἀρχιερωσύνην ἐκλεξέμων προεγεκκριμένου ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Πατριάρχην Ἁγίας Συνόδου. Εἰ δὲ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐξ ἀποφάσεως τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας Συνόδου πληρωσιν τῶν Ἐπισκοπικῶν θρόνων συμβαίνει ὀλιγωτέρους εἶ-

ναι ζῶν τριῶν τοὺς ἐπισκόπους, αἱ κανονικαὶ ψήφοι ἐπὶ ἐκλογῇ Ἐπισκόπου γενήσονται ἐν τῇ περὶ τὸν Πατριάρχην Συνόδῳ, συμφιήφων γιγνομένων καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκόπων.

Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων ποιμαίνων τὴν ἐαυτοῦ παροικίαν ἔξει τὰς ἐξουσίας καὶ τὰς εὐθύνas, ὡς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ μακράων τῆς Ἐκκλησίας πρᾶξις τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι ἀναγράφουσι μετὰ καὶ τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ Συνθρόνῳ ἐγκαθιδρύσεως. Εἰδικώτερον δὲ μνημονευτέον τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ἐκάστου Ἐπισκόπου τοῦ ἀγιάζειν καὶ τῇ λατρείᾳ καθιεροῦν τοὺς ναοὺς καὶ εὐκτηρίους οἴκους, τοῦ ἀποκαθιστάναι ἐν αὐτοῖς τοὺς λειτουργούντας καὶ ψάλλοντας ἱερεῖς, διακόνους καὶ λοιποὺς κληρικοὺς, τοῦ ἐπιμέλεισθαι τῆς ἐν εὐσχημοσύνῃ καὶ κατὰ τάξιν καὶ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον διοικήσεως πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς, τοῦ ἐκδιδόναι τὰς ἀδείας πρὸς τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καὶ τὰ διαζευκτήρια γράμματα τῶν ἐκ τούτων ἀρμοδίως ὡς διαλυτέων κηρυχθέντων, τοῦ διανέμειν τοῖς ἱερεῦσι τὸ Μῦρον τοῦ Ἁγίου Χρίσματος λαμβανόμενον διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἔστω δὲ παρ' ἐκάστῳ Ἐπισκόπῳ Δικαστήριον Πνευματικὸν ἐκ δύο γε βαθμούχων ἱερέων καὶ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ συγκροτούμενον ἐπὶ πρωτοδικῶ ἐκδικάσει πάντων τῶν κανονικῶν παραπτωμάτων τοῦ κλήρου καὶ τῶν τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ τὰ συντρέχοντα εἰς λύσιν τῶν γαμικῶν δεσμῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ ἐσχύοντας λόγους διαζυγίου. Τῶν πρωτοδικῶν δὲ τούτων Δικαστηρίων αἱ ἀποφάσεις ἐκκαλεῖσθωσαν ὡς εἰς Ἐφετεῖον Πνευματικὸν πρὸς τὴν περὶ Ἀρχιεπίσκοπον Σύνοδον τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ τὸν ταύτης πρὸς τὴν περὶ τὸν Πατριάρχην Σύνοδον τῶν Μητροπολιτῶν ὡς πρὸς Ἀκυρωτικόν.

Ὁφείλουσι δὲ μνημονεύειν ἐν τοῖς μυστηρίοις καὶ ταῖς τελεταῖς οἱ μὲν ἱερεῖς καὶ διάκονοι τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῶν, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Πατριάρχου, δι' οὗ ἡ κοινωνία μετὰ πάσης Ἐπι-

σκοπῆς Ὁρθοδόξων τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας.

Τῶν διατάξεων τούτων ὡς βάσεων ἀπαρασλεύτων φυλαττομένων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἐπίσκοποι μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἔχουσι τὸ ἐλεύθερον συσσωματῶσαι τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νόμων ἐκάστης τῶν Πολιτειῶν ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον ὅτι οὐδεμία διάταξις τῶν πολιτικῶν κανονισμῶν ἔσται ἀντικειμένη τῇ διδασκαλίᾳ ἢ τοῖς ἱεροῖς Κανόσι τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς οὗτοί εἰσιν ἡρμενευμένοι ἐν τῇ πράξει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οὐ ἕνεκεν καὶ οὐδεὶς μὲν ἐνοριακὸς κανονισμὸς ἔσται ἔγκυρος ἐὰν μὴ φέρῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου ἢ τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, οὐδεὶς δὲ κανονισμὸς Ἐπισκοπῆς ἢ

τῆς ὅλης Ἀρχιεπισκοπῆς τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ ἐὰν μὴ πρότερον κυρωθῇ ἐν Συνόδῳ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου.

Παραγγέλλομεν δὲ πατρικῶς τῷ τε κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τιμᾶν τοὺς Ἐπισκόπους αὐτῶν καὶ ὡς ἡγουμενοὶ καὶ πνευματικοὶ πατράσι λόγον μέλλουσιν ἀποδοῦναι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν «πειθεσθαι καὶ ὑπέκειν», κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἐντολήν, ἵνα μετὰ χαρᾶς τὸ ἔργον τῆς διακονίας ποιῶσι καὶ μὴ στεναζόντες.

Ταῦτα οὕτω δόξαντα καὶ κριθέντα, ἐκυρώθησαν συνοδικῶς εἰς μόνιμον δὲ αὐτῶν παραφυλακὴν ἐκδίδονται ὁ Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς οὗτος Τόμος, καταστρωθεὶς καὶ ἐν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆ ἱ. Μαΐου αἰκβ'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως **ΜΕΛΕΤΙΟΣ** ἀποφαίνεται

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ ἀπὸ εἰκοσιτετραετίας (1898) καρποφόρος λειτουργοῦσα ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ Ἐκκλησιαστικῆ Μουσικῆ Σχολῆ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου τελέσασα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὰς ἐξετάσεις αὐτῆς, ἔκρινεν ἀξίους τοῦ νονομισμένου Ἀπολυτηρίου μετὰ τοῦ βαθμοῦ **Ἄριστα** τοὺς ἑξῆς τρεῖς ἐκ τῶν τελειοφοιτῶν αὐτῆς: Ἀλέξανδρον Θεοδ. Κελαϊδίτην, Βυζάντιον, τὸν καὶ λαβόντα τὸ χρηματικὸν βραβεῖον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος Πρωτοψάλτου κ. Ἰακώβου Ναυπλιώτου χορηγούμενον, Θεοδοσίον Θεοδοσιάδην, Βυζάντιον καὶ Γεώργιον Μπίμπην Ἡπειρώτην, ἐκ τῶν ἐφέτος ἀποφοιτώντων ἐκ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Ἐν τῇ Σχολῇ ἐφέτος ἐδίδαξαν εἰς τὰς τέσσαρας τάξεις αὐτῆς ὁ διευθυντὴς κ. Γ. Παπαδόπουλος Μ. Πρωτεκδικὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τὴν ἱστορίαν τῆς Παρασημαντικῆς, τὸ ἐκκλησιαστικὸν Τυπικὸν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ψαλλομένων, ἐν τῇ Α' τάξει τῇ προκαταρκτικῇ, τὴν ψαλμωδίαν μετὰ τῆς θεωρίας καὶ ὀρθογραφίας ὁ κ. Δημ. Μπαλαμπάνης, ἐν τῇ Β' ὁ κ. Μιχαὴλ Χατζῆ Ἀθανασίου, ἐν τῇ Γ' ὁ κ. Πολυχρ. Γ. Παχειδης, καὶ ἐν τῇ Δ' τῇ ἀνωτάτῃ ὁ κ. Βασίλ. Ὁνουφριάδης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2655

ΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἀναστάσιος Ἀνέστη, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπῆκοος ὀθωμανὸς, τέως κατοικὸς Βελιγραδίου (Κων]πόλεως) καὶ χύτης τὸ ἐπάγγελμα, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ.μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἀριθ. 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Σμαρᾶς Α. Ἀνέστη, τὸ γένος Προδρόμου Μακρίδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπῆκοου ὀθωμανῆς τὰ γυναικεῖα ἐπαγγελομένης, κατοικοῦ Βελιγραδίου (Κωνσταντινουπόλεως) περὶ διαζεύξεως. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς ἐκδικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆσεται εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἀριθμοὺς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ «Κήρυκος»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, 18 Μαΐου 1922.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογε-) Ὁ Νεοκαίσαρης καὶ Κοιτῶρων

Πολύκωπος

Ὁ Ἀ Γραμματεὺς Ἀρμόδ. Δ. Χαμουδόπουλος